

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvngensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

XVI. De Sacramento Matrimonii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

Ibidem
cap. 12.

formam à sacro Tridentino præscriptam, præcessisse, & , si ad Subdiaconatum promovendus, annos viginti duos, si ad Diaconatum, viginti tres, & , si ad sacri Presbyterii Ordinem, viginti quinque, attigisse.

Pari lege contineantur Regulares, privilegiis quibuscunque quoad hoc penitus exclusis.

Faciatur etiam fides secularis Clericus, se beneficium Ecclesiasticum, quod sibi ad victum honestum sufficiat, pacifice possidere, cujus beneficii resignatio, subsequenter facta, non teneat, postquam accepit in titulum, quando mentio in supplicâ facta, quod ad illius beneficii titulum promotus existat; neque aliter, quam confitito quod sine illo beneficio vivere aliunde possit, ejusmodi resignatio admittatur. Sub patrimonii verò vel pensionis titulis ordinetur nemo, nisi, pro Nostra necessitate, vel Ecclesiarum Nostrarum commoditate, eum ordinandum esse, à Nobis iudicatum, ac pensionem aut patrimonium ad competentiam sufficere existimatum fuerit.

Sicque Ordinatis, omnibus modis, inhibendum est, ne, sine speciali licentia Nostra, ejusmodi pensionem aut patrimonium alienent, aggravent, extinguant, vel remittant, nisi plene coram Nobis probatum existat, se aliunde beneficium Ecclesiasticum sufficiens adeptos, possidere, aut aliunde vivere posse. Quo casu, Nostra interveniente licentiâ, titulum alienare, aggravare, aut remittere, illis licitum est.

Adhibeatur etiam cautio, ne ullus ad superioris Ordinis gradum suscipiendum admittatur, nisi confitito, quod in prioribus Ordinibus probatus & versatus extiterit. Temporum etiam interstitia, à S. Concilio præscripta, accuratè observentur; nisi Nostra iudicio aliter faciendum esse visum fuerit, ac nisi, dispensatum de hoc speciatim in literis dimissorialibus testimonialibusve, testetur.

Ex decreto summi Pontificis Pii Quinti, nullus Regularium, Ordinibus sacris adscribatur, nisi exhibitio Superioris testimonio, se in religione sua professum, ac juramento ac scripto comprobet, se professionem fecisse, ac ratam habuisse. Clerico etiam extraneo, ac alienæ Diœcesis, ne ullus Ordo ac nec prima Tonsura conferatur, nisi literis dimissorialibus à suo Ordinario obtentis, & exhibitis.

Ac Nostræ Diœcesis absenti Clerico non nisi ad Nos, vel coram Vicario Nostra, evocato & examinato, literas dimissorias petenti, concedantur; aut ut minimum examen speciatim Episcopo, in cujus Diœcesi moratur, delegetur; nec, nisi reproductis literis Episcopi, de examine fidem facieatis, concedantur.

Primam Tonsuram, & minores Ordines, nequaquam recipiant sæculares Clerici ab Abbatibus, baculi & mitræ jure utentibus, ac

statis benedictionibus consecratis, nisi Nostra speciali in scriptis interveniente consensu. Si quis verò Clericus sæcularis, post præsentium publicationem, hoc fecerit, ei denegetur cujuscunque beneficii Ecclesiastici possessio; ac, si, cum sub & obreptione, data fuerit, nullo modo suffragabitur.

Nullus, sive Sæcularium sive Regularium, sine diligenti examine, ad Ordines promoveatur. Examinentur autem ab Episcopo, vel, eo impedito, ab ejus Vicario generali, atque aliis examinatoribus, non paucioribus quam tribus, à Nobis vel Nostra Vicario ad id assumptis.

Habeatur autem in iis, præter debitam diligentiam in doctrina, vita, & moribus, diligens cura impedimentorum, sacris Canonibus & Conciliis definitorum; videlicet, si in aliquo crimine delicti, si infamiae notâ aspersi, si scelera aliqua per publicam poenitentiam se admisisse confessi, Apostatae, si in hæresin lapsi, si nondum baptizati, si nondum Confirmati, si semetipsos absciderunt, aut naturali defectu membrorum, aut decisione, aliquid minus habere noscuntur, si secundæ uxoris conjunctionem sortiti sunt, si numerosa conjugia frequentaverunt, si viduam vel à marito relictam duxerunt, si corruptarum mariti fuerunt, si fornicarias aut concubinas habuerunt, si servilis conditionis, si ignoti sunt, si inscii literarum, si ebrietati & gulæ dediti, si post susceptum Ordinem lapsi, nec gradatim ad Ordines ascenderunt, si usurarii manifesti, si ratiociniis obligati, si illegitime nati, si quovis alio modo irregulares, suspensi, interdicti, excommunicati, amentes, morbo caduco laborantes, energumeni, non examinati & probati.

Qui contra prædicta vetita Canonum ordinatus fuerit, severe secundum Canonicas poenas puniatur. Sacris autem majoribus Ordinibus initiati, vel in minoribus constituti, sciant, se secundum consuetudinem universalis Ecclesiæ, ad preces horarias quotidie persolvendas, sub poena peccati mortalis, & restitutionis fructuum pro rato temporis quo officium non impleverint, teneri.

DECRETVM XVI.

De Sacramento Matrimonii.

Magnum Matrimonii Sacramentum est, cætera loci temporisque amplitudine & mysterii ratione antecellens; siquidem ab orbis primordio in Paradiso à Deo institutum est, quando masculum & fœminam nuptiali castitate conjunxit; adumbrans unionem inter ejus Filium & Ecclesiam per incarnationis mysterium.

Cujus mysterii ratione, Nostra Episcopalis muneris arbitramur esse, omnibus modis procurare,

curare, ut & thorus immaculatus & honorabile inter omnes ineatur & inveniatur connubium; innovatione eorum, quæ S. Tridentina Synodus, in celebrando matrimonio, ex instinctu Spiritus sancti, salubriter statuit.

Principio itaque, de consilio sacri universalis Synodi, conjuges monemus, & per Parochos sæpius monitos volumus, ut, saltem triduo ante matrimonii consummationem, peccata confiteantur, & ad sacratissimum Eucharistiæ Sacramentum reverenter accedant. Religiosam enim animi præparationem requirit matrimonii ratio & sanctitas: nec decet, sanctorum filios conjungi sicut gentes, quæ Deum ignorant.

Pastores etiam diligenti studio inquirent, num, contrahere volentibus matrimonium, aliquod impedimentum obstat, cognationis etiam spiritualis, aut affinitatis usque ad gradum, jure Tridentinoque Concilio prohibitum.

Moneant etiam contrahere volentes, de poenâ Excommunicationis latæ sententiæ, & aliis, à jure ultra illatis in eos, qui, in gradu prohibito, scienter contrahere præsumunt, ac, sic contrahentes, omni spe consequendæ dispensationis, ex præscripto sacri Concilii, defuturos esse: contra quos, & Nos, etiam adhibita separationis poenâ, Concilii Viennensis ductu, insurgemus.

Quo examine prævio, ad contrahentium, & eorum, in quorum forte potestate sunt, instantiam, denunciationes debitas, festis illis diebus qui Ecclesiæ præcepto in veneratione sunt, interponant: quas etiam denunciationes, vel quarum unam, sub gravi animadversione, ipsi ne remittant, nisi Nostra, aut Vicarii Nostri, desuper in scriptis obtenta licentia.

Non aliter contrahatur Matrimonium, quàm præsentem Parocho, vel alio Sacerdote de ipsius Parochi aut Ordinarii licentia, duobus vel tribus testibus ad minimum præsentibus; nec, aliter contractum, teneat; & tam contrahentes quam Parochus, qui minori numero testium, etiam testes qui absente Parocho, hujusmodi contractui interfuerint, puniantur.

Partibus reservata facultate, conditionibus necessariis adhibitis de novo celebrandi, si velint, aliàs nullo modo, eo nomine impe-

diantur; verùm unusquisque eorum cum alio libere contrahere permittatur.

Parochus autem, cum contractui de matrimonio contrahendo vel sponsalibus interest, diligenter caveat, ne de præsentem, sed de futuro matrimonio, ille consensus celebretur, verbis ita dilucide conceptis, ut de eorum sensu, quod alias sæpe fieri solet, nulla quæstio vel lis oriatur.

Matrimonio autem, ne ullo alio loco quàm in Ecclesia ipsa, quæ Sacramentorum proprius locus est, sponsos jungat: nec ab Adventu Domini usque in diem Epiphaniæ, & à feriâ quartâ Cinerum usque in Octavam Paschæ, inclusive, ac non nisi post die illius diei qui postremus est temporis interdicti, nuptiæ solemnes celebrentur.

Ignotis, vagis, & peregrinis, matrimonium contrahere volentibus, ne Parochi intersint, nisi diligenti inquisitione prævia, re ad Nos vel Vicarium delata, ac licentia à Nobis vel ab eo obtentâ.

Absentem, de cuius morte non certò constat, alter conjugum expectet septennium; eoque etiam lapso ad alias nuptias ne transeat, quin causâ coram Nobis aut Officiali Nostro cognita, & licentia contrahendi per sententiam obtenta fuerit.

Et, quia Matrimonia quàm maxime debent esse libera, eò quod nuptiæ coactæ, difficiles quandoque solent habere exitus; hinc omnes municipales leges, statuta, decretave, huic Sacramento ac ejus libertati contraria, annullamus, rescindimus, ac plane nulla decernimus ac declaramus.

Ac omnibus, quacunque dignitate potestateque præditis, hac perpetuum valiturâ lege interdiciamus, ne earum legum & statutorum vel decretorum autoritate, aut alia quavis ratione, quicquam statuunt, decernant, jubeant agantve, quo matrimonii libertas ullo pacto, directe vel indirecte, impedita dicatur; sub poenis & censuris Conciliorum & Canonicis, ipso facto incurrendis.

Personæ etiam, de quarum minus liberâ voluntate probabilis est suspicio vel contradictio, Nostri Officialis, maxime in contradictorio judicio, decreto sequestrentur, ac tuto in loco reponantur, & constitâ voluntate liberâ, ad matrimonia voluntaria, nisi impedimentum legitimum obstat, admittantur.

sess. 24.
cap. I.

Ibidem,
cap. I.

Trid.
sess. 24.
cap. 10.